

Številka: 018-086/2025-4

Datum: 21. 8. 2025

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Aleksandra Petrovčiča kot predsednika senata ter dr. Mateje Škabar kot članice senata in Marka Medveda kot člana senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Dobava, implementacija in vzdrževanje poslovno – računovodskega sistema*« na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložila družba PRO-BIT PROGRAMSKA OPREMA d.o.o., Industrijska cesta 8, Slovenske Konjice, ki jo po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Marovt in partnerji, d.o.o., Gosposvetska cesta 13, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Osnovno zdravstvo Gorenjske, Gosposvetska ulica 9, Kranj (v nadaljevanju: naročnik), 21. 8. 2025

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi odločitev o oddaji javnega naročila, kot izhaja iz dokumenta »*ODLOČITEV O ODDAJI JAVNEGA NAROČILA*« z dne 15. 7. 2025.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 5.302,95 EUR, v roku 15 dni po vročitvi tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o naročilu male vrednosti je bilo 10. 6. 2025 objavljeno na Portalu javnih naročil, pod št. objave JN004430/2025-SL1/01; 12. 6. 2025 in 19. 6. 2025 sta bila objavljena še popravka.

Naročnik je 15. 7. 2025 na Portalu javnih naročil (pod št. objave JN004430/2025-ODL/01) objavil »*ODLOČITEV O ODDAJI JAVNEGA NAROČILA*«, s katero je ponudnike obvestil, da je javno naročilo oddal ponudniku GOINFO Informatika, storitve in računalniški inženiring d.o.o. Nova Gorica, Prvomajska ulica 37, Nova Gorica (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), ki je podal skupno ponudbeno ceno 205.635,88 EUR z DDV. Iz obrazložitve odločitve izhaja, da je vlagatelj sicer predložil najugodnejšo ponudbo (204.093,80 EUR z DDV), vendar pa ta ponudba v delu, ki se nanaša na nakup in implementacijo, znaša 109.290,00 EUR brez DDV in kot taka presega

naročnikova zagotovljena sredstva za nakup in implementacijo programa – naročnik pojasnjuje, da je v Poslovnem načrtu in programu dela za leto 2025 za nabavo in implementacijo računovodskega programa (brez vzdrževanja) predvidel sredstva v višini 106.557,00 EUR brez DDV (129.999,54 EUR z vključenim DDV); za vzdrževanje v naslednjih letih pa bo sredstva zagotavljal v vsakoletnem finančnem načrtu. Iz enakega razloga je naročnik kot nedopustno zavrnil tudi ponudbo ponudnika BUSINESS SOLUTIONS Računalniki, informatika in obdelava podatkov d.o.o., Velika pot 15, Solkan v višini 795.600,00 EUR brez DDV.

Zoper odločitev o oddaji javnega naročila je vlagatelj 22. 7. 2025 pravočasno vložil zahtevek za revizijo, s katerim predlaga, naj se izpodbijana odločitev razveljavi. Naročniku očita kršitev določil lastne razpisne dokumentacije ter temeljnih načel enakopravnosti in transparentnosti. Poudarja, da je v predmetni zadevi metoda vrednotenja ponudb v razpisu določena jasno in nedvoumno, naročnik pa je ravnal v nasprotju z njo, saj je ponudbe ocenjeval subjektivno, v škodo vlagatelja, rezultatov ocenjevanja pa ni mogoče objektivno preveriti. Iz razpisa izhaja, da bo izbran tisti ponudnik, ki bo glede na merila cena in kakovost zbral največje število točk; nikjer v razpisu ni določeno, da bo najugodnejši tisti ponudnik, ki bo podal najnižjo ceno zgolj za »*nakup in implementacijo predmetnega javnega naročila*«. Iz izpodbijane odločitve ne izhaja, da bi izbrani ponudnik dosegel najvišje število točk, ampak je naročnik kot element za ocenjevanje upošteval zgolj nabavo in implementacijo računovodskega programa, brez vzdrževanja. Vlagatelj naročniku še očita, da je merilu cena dal po roku za oddajo ponudb povsem drug pomen; če bi vlagatelj vedel, da naročnik pri merilu cene ne bo upošteval tudi vzdrževanja, bi tudi sam napravil drugačno kalkulacijo cene in bi na razpisu ponudil drugačno ceno. Meni, da ni mogoče objektivno preizkusiti naročnikovih trditev o nezadostni višini zagotovljenih sredstev; če naročnik ni zagotovil sredstev za vzdrževanje, to ne more biti opravičljiv razlog za spremembo določila, ki se nanaša na najpomembnejšo fazo – ocenjevanje po merilih. Izbira ponudbe izbranega ponudnika zgolj v delu, ki se nanaša na dobavo in implementacijo, ni dopustna. Kot problematično vlagatelj še izpostavlja, da nikjer ni razvidno, kako je pri vrednotenju ponudbe izbranega ponudnika naročnik upošteval točke za »*Dodatne reference za delujoče programske rešitve v zdravstvu*«. Zatrjuje, da je njegova ponudba v celoti najugodnejša.

Vlagatelj je naročniku 23. 7. 2025 posredoval še vlogo, s katero je zahteval povrnitev stroškov pravnega varstva.

Naročnik je vlagatelja 23. 7. 2025 pozval na dopolnitev zahtevka za revizijo z ustreznim dokazilom o plačilu takse – zahtevku za revizijo je bilo namreč priloženo potrdilo o plačilu takse za drug postopek pravnega varstva. Vlagatelj je po pozivu zahtevano potrdilo (ki izkazuje plačilo takse na dan vložitve zahtevka za revizijo) predložil še istega dne.

Izbrani ponudnik se o zahtevku za revizijo ni izjasnil.

Naročnik je 30. 7. 2025 s sklepom z dne 29. 7. 2025 zahtevek za revizijo zavrnil in posledično zavrnil tudi zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva. Očitek o neobrazloženosti izpodbijane odločitve označuje za neutemeljen, v prid česar kot bistveno navaja, da odločitev vsebuje vse obvezne vsebine po tretjem odstavku 90. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), vključno z jasnim zapisom o celotni vrednosti izbrane ponudbe. Res je, da je skupna cena vlagatelja nekoliko nižja od skupne cene izbranega ponudnika, vendar poudarja, da je glede na dinamiko izvedbe naročila sredstva za izvedbo naročila zagotovil v več letih. V letu 2025 zagotavlja sredstva le za nakup in implementacijo programa, in sicer v skupni vrednosti 106.557,00 EUR brez DDV (129.999,54 EUR z vključenim DDV). Sredstva so zagotovljena v Poslovnem načrtu in programu dela za leto 2025, znesek je razviden v zadnji vrstici prve tabele na strani 39; dodaja, da je Poslovni načrt od sprejema v maju 2025 v celoti javno dostopen na spletni strani zavoda. Za vzdrževanje v naslednjih letih (vzdrževanje bo prvič nastopilo v letu 2026) bo sredstva zagotavljal v vsakoletnem finančnem načrtu. Ponudba vlagatelja, ki za nakup in implementacijo znaša 109.290,00 EUR brez DDV, torej

presega zagotovljena sredstva, ki jih zagotavlja za nakup in implementacijo programa v svojem finančnem načrtu za leto 2025. Glede na javno dostopnost podatka o zagotovljenih sredstvih ne zdrži navedba vlagatelja o nezmožnosti objektivno preizkusiti trditev o nezadostni višini zagotovljenih sredstev. Pojasnjuje še, da je naročnik javni zdravstveni zavod, ki sprejema poslovni načrt zgolj za tekoče leto. Finančni načrt pripravi skladno s Pravilnikom o sestavljanju letnih poročil za proračun, proračunske uporabnike in druge osebe javnega prava (Uradni list RS, št. 133/2023 s sprem.). Sredstva so tako zagotovljena, ko svet zavoda sprejme Poslovni načrt in program dela za tekoče leto. Ker je dinamika izvajanja predmetnega naročila predvidena na način, da bo v letu 2025 izvedena le dobava z implementacijo, ima v letu 2025 zagotovljena sredstva zgolj za ta namen. Vzdrževanje bo nastopilo v letih od 2026 dalje, zato bo finančni vir za ta del zagotovljen v poslovnih načrtih naslednjih let. Strukturo zagotovljenih sredstev je naročnik povzel tudi v začetnem sklepu v postopku oddaje JN (poimenovanje pri naročniku: »Sklep o imenovanju delovne skupine«). Dejstvo je, da ima naročnik za nakup in implementacijo programa, kar bo izvedeno v letu 2025, jasno in transparentno določena sredstva, katera pa ponudba vlagatelja presega. Zavrača tudi navedbe vlagatelja o kršitvi določila iz razpisa in temeljnih načel enakopravnosti in transparentnosti, saj po roku za oddajo ponudb nikakor ni spreminjal ali uporabil drugače, ker do ocenjevanja ponudb skladno z merili sploh ni prišlo. Preostali dve ponudbi sta bili namreč izločeni kot nedopustni iz razloga preseganja zagotovljenih sredstev. Ponudba izbranega ponudnika je bila edina prepoznana kot dopustna in ker drugih dopustnih ponudb ni bilo, se ocenjevanje po merilih ni izvedlo.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 30. 7. 2025 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je do navedb naročnika opredelil z vlogo z dne 31. 7. 2025. Vztraja pri navedbah iz zahtevka za revizijo, prereka navedbe naročnika in dodaja, da:

- ker je bila končna ponudbena cena vlagatelja (167.290,00 EUR brez DDV) nižja od ponudbe izbranega ponudnika (168.554,00 EUR brez DDV), naročniku ne gre slediti, ko navaja, da je bila ponudba izbranega ponudnika dopustna, vlagatelj pa ne, prav tako mu ne gre slediti, ko navaja, da je izbiral po merilih iz razpisa;
- je naročnik pri izbiri ponudbe izbranega ponudnika kršil lastna določila iz razpisa, ki se nanašajo na ocenjevanje ponudb po merilih, saj jih je v fazi presoje in ocenjevanja ponudb – torej po roku za oddajo ponudb – arbitrarno spremenil na način, da je predmetno javno naročilo oddal sicer dražjemu ponudniku, kar v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo tudi priznava;
- je za ocenjevanje po merilu iz razpisa bistvena končna ponudbena cena, ne pa dinamika izvedbe naročila;
- dejstvo, da ima naročnik sredstva za izvedbo naročila zagotovljena v več letih, ne more vplivati na način ocenjevanja, saj to ponudnikom (tudi vlagatelju) ni bilo znano do roka za oddajo ponudb – gre za neupravičeno favoriziranje ponudnika, ki sicer po merilih iz razpisa, ne bi mogel biti izbran;
- je naročnik prekludiran v dokazovanju, kolikšna je višina zagotovljenih sredstev in kje so zagotovljena – to dejstvo bi moral razkriti že ob oddaji odločitve, ne pa šele v predrevizijskem postopku, ko se vlagatelj do tega ne more več opredeliti;
- je za podatke glede strukture oziroma višine zagotovljenih sredstev očitno vedel izbrani ponudnik, in je to dejstvo upošteval pri pripravi strukture ponudbene cene.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila tako, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, ki so navedeni v nadaljevanju.

Med vlagateljem in naročnikom je spor glede zakonitosti naročnikove zavrnitve vlagateljeve ponudbe kot nedopustne, pravilnosti ocenjevanja ponudb ter (posledične) oddaje javnega naročila izbranemu ponudniku.

Revizijske navedbe vlagatelja je potrebno presojati z vidika 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, ki določa, da je dopustna ponudba tista, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika. V skladu s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 (pregled in ocenjevanje ponudb ter način oddaje javnega naročila) naročnik odda javno naročilo na podlagi meril, potem ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

- ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in
- ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter izpolnjuje pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena.

Državna revizijska komisija uvodoma ugotavlja, da naročnik predmetno javno naročilo oddaja po postopku naročila male vrednosti (točka B.1 obvestila o naročilu). Iz spisovne dokumentacije izhaja, da je predmet obravnavanega javnega naročila (1) dobava in implementacija poslovno-računovodskega sistema ter (2) vzdrževanje tega sistema za obdobje štirih let. Predmetno javno naročilo ni razdeljeno na sklope (točka C.1 obvestila o naročilu).

Naročnik je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila (v nadaljevanju tudi: razpisna dokumentacija) v poglavju »9. MERILA« navedel:

»Kot merilo za oddajo ponudbe bo naročnik uporabil merilo ekonomsko najbolj ugodne ponudbe ob uporabil merila cene in kakovosti in s sledečimi merili

- *Ponudbeno vrednost bo naročnik točkoval z 80 točkami*
- *Kakovost bo naročnik ocenjeval na sledeč način:*
 - a. *Dodatne reference za delujoče programske rešitve v zdravstvu* 10 točk
 - b. *Izkušnje uvajalca* 10 točk

Naročnik bo merila uporabil na sledeč način:

Merilo cene: naročnik bo najbolj ugodnemu ponudniku dodelil 80 točk, ostalim ponudnikom manjše število točk glede na odstopanje od najbolj ugodne ponudbe po izračunu najbolj ugodna ponudba / ponudba ki se ocenjuje X 80 [...]

Naročnik je do roka za predložitev ponudb prejel tri pravočasne ponudbe (razvidno tudi iz dokumentov »Seznam prejetih ponudb« z dne 30. 6. 2025 in »Zapisnik o pregledu in ocenjevanju ponudb« z dne 15. 7. 2025). Po razvrstitvi prejetih ponudb glede na merilo ponudbene cene se je na:

- prvo mesto uvrstila ponudba vlagatelja (204.093,80 EUR z DDV),
- drugo mesto uvrstila ponudba izbranega ponudnika (205.635,88 EUR z DDV) in
- tretje mesto uvrstila ponudba ponudnika BUSINESS SOLUTIONS d.o.o. (1.093.606,00 EUR z DDV).

Naročnik je ponudbo izbranega ponudnika ocenil za dopustno, medtem ko je preostali dve ponudbi (tj. vlagateljevo in ponudnika BUSINESS SOLUTIONS d.o.o.) zavrnil kot nedopustni.

Kot razlog za nedopustnost vlagateljeve ponudbe in posledično za njeno zavrnitev je naročnik v odločitvi o oddaji naročila navedel, da njegova ponudba za del predmeta naročila (tj. za dobavo in implementacijo poslovno-računovodskega sistema) presega zagotovljena sredstva naročnika. Naročnik je torej ugotovil, da ponujena vrednost za izvedbo dela javnega naročila presega

zagotovljena sredstva za ta del javnega naročila, medtem ko se naročnik ni opredelil oziroma ni zatrjeval, da skupna ponudbena cena vlagatelja (torej ponudbena cena za izvedbo celotnega javnega naročila, vključno z vzdrževanjem) presega zagotovljena sredstva. Vlagatelj v zahtevku za revizijo z navedbami o nepravilnem ocenjevanju ponudbe v bistvu zatrjuje, da naročnik ni imel podlage le za del vlagateljeve ponudbene vrednosti ugotoviti, da presega zagotovljena sredstva.

Kot je Državna revizijska komisija že pojasnila v sklepih št. 018-005/2017-7 in 018-186/2020-6, je v primeru, če posamezno javno naročilo ni razdeljeno na sklope, ampak je razpisano kot celota, kot je to v obravnavanem primeru, praviloma relevantna le skupna ponudbena cena (in torej ne ponudbene cene za izvedbo posameznih delov javnega naročila oziroma cene posameznih postavk). V takem primeru je namreč končna skupna ponudbena cena dana za izvedbo celotnega javnega naročila, podrobnejša struktura ponudbene cene oziroma oblikovanje ponudbene cene za izvedbo posameznih delov javnega naročila pa je načeloma stvar poslovne politike posameznega ponudnika (v konkretnem primeru vlagatelja) na relevantnem trgu. Tudi v obravnavanem primeru je končna skupna ponudbena cena vlagatelja (enako velja tudi za ponudbo izbranega ponudnika) dana za izvedbo celotnega javnega naročila, torej za dobavo in implementacijo poslovno-računovskega sistema ter za njegovo vzdrževanje za obdobje štirih let. Navedeno (posredno) izhaja tudi iz pojma »dopustna ponudba«, saj je ponudba dopustna, če cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika, in ne, če posamezne cene za posamezne dele javnega naročila ne presegajo (posameznih) zagotovljenih sredstev naročnika. Naročnik zato ocenjuje ponudbe kot celote oziroma celotno ponudbeno vrednost in posledično presoja, ali končna skupna ponudbena cena posameznega ponudnika presega zagotovljena sredstva naročnika, in ne, ali posamezne ponudbene cene za izvedbo posameznih delov javnega naročila presegajo (posamezna) zagotovljena sredstva. Stališče, da bi dopustnost ponudbe temeljila na vprašanju, ali posamezne ponudbene cene za izvedbo posameznega dela javnega naročila presegajo posamezna zagotovljena sredstva, bi (lahko, kot v obravnavanem primeru) pripeljalo do zaključka, da bi naročnik kot nedopustno zavrnil ponudbo (iz razloga preseganja zagotovljenih sredstev), istočasno pa bi dražjo ponudbo, z drugačno strukturo ponudbene cene, ocenil kot dopustno oziroma kot ponudbo, ki ne presega zagotovljenih sredstev naročnika.

Na navedeno stališče ne morejo vplivati okoliščine, ki jih izpostavlja naročnik, da je višino (zagotovljenih) sredstev po posameznih postavkah izkazal, povzel v sklepu o začetku postopka ter da se različne postavke financirajo iz različnih virov.

Čeprav to niti ni bistveno za rešitev obravnavane zadeve, pa Državna revizijska komisija ne more soglašati z naročnikom o tem, da je v dokumentu »*Sklep o imenovanju delovne skupine*« (ki je po navedbah naročnika začetni sklep v postopku oddaje tega javnega naročila) povzeta takšna struktura zagotovljenih sredstev, ki jo sicer kot relevantno predstavlja naročnik: v 4. točki zadevnega dokumenta je namreč navedeno: »*Sredstva za izvedbo javnega naročila so zagotovljena: za nabavo in implementacijo programa v Finančnem načrtu zavoda za leto 2025 v višini 109.290,00 EUR brez DDV, za vzdrževanje v nadaljnjih letih pa se zagotovijo v vsakoletnem Finančnem načrtu zavoda.*« Dokument torej navaja sredstva za nabavo in implementacijo sistema v višini 109.290,00 EUR brez DDV in ne 106.557,00 EUR brez DDV, kot izhaja (naj bi izhajalo) iz Poslovnega načrta.

Razumljivo je sicer stališče naročnika, da ima za različne postavke različne vire zagotovljenih sredstev. Vendar pa navedeno ni vprašanje zagotovljenih sredstev naročnika za izvedbo (celotnega) javnega naročila, ampak vprašanje strukture ponudbene cene. Državna revizijska komisija je že večkrat zapisala, da mora naročnik presojati prejete ponudbe le na podlagi vnaprej izrecno določenih in objavljenih zahtev. V obravnavanem primeru naročnik v razpisni dokumentaciji ni navedel, da bo prejete ponudbe presojal tudi glede na ponudbeno ceno posameznih postavk ponudbenega predračuna. Zato bi presoja prejetih ponudb ločeno glede na ponudbeno ceno za dobavo in implementacijo na eni strani ter za vzdrževanje na drugi strani pomenila, da je naročnik naknadno, po poteku roka za oddajo ponudb, določil bistveni, celo

odločilni element za odločitev o oddaji naročila. To pa bi tudi pomenilo kršitev drugega odstavka 67. člena ZJN-3, ki določa, da naročnik po izteku roka za prejem ponudb ne sme več spreminjati ali dopolnjevati dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, načela transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3) ter načela enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3).

Na podlagi navedenega je potrebno ugotoviti, da je vlagatelj v okviru zahtevka za revizijo izkazal, da naročnik ni imel podlage, da je iz razloga, ki ga je navedel v izpodbijani odločitvi o oddaji naročila, vlagateljevo ponudbo (še pred ocenjevanjem po merilu ekonomsko najugodnejše ponudbe) zavrnil kot nedopustno. Naročnik namreč niti v ZJN-3 niti v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni imel podlage, da je dopustnost vlagateljeve ponudbe presojal glede na strukturo ponudbene cene oziroma glede na zagotovljena sredstva, ki jih ima (naj bi jih imel) za izvedbo posameznih delov sicer enovitega javnega naročila. Ker je vlagatelj uspel izkazati, da je naročnik s sprejemom izpodbijane odločitve kršil prvi odstavek 89. člena ZJN-3 (navedena kršitev naročnika pa lahko vpliva na pravni položaj vlagatelja v predmetnem postopku oddaje javnega naročila), je Državna revizijska komisija na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zahtevo za revizijo vlagatelja ugodila tako, da je razveljavila naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila »Dobava, implementacija in vzdrževanje poslovno – računovodskega sistema«, kot izhaja iz dokumenta »ODLOČITEV O ODDAJI JAVNEGA NAROČILA« z dne 15. 7. 2025.

Skladno z določili tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN Državna revizijska komisija naročnika napotuje, da predmetni postopek zaključi na enega izmed načinov, ki ga omogoča ZJN-3. Če se bo naročnik odločil, da bo postopek oddaje javnega naročila nadaljeval s sprejemom odločitve o oddaji naročila, mora ponovno presojo dopustnosti ponudb opraviti skladno z določbami ZJN-3 in lastne dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ter ob upoštevanju ugotovitev Državne revizijske komisije iz tega sklepa.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo in v vlogi z dne 23. 7. 2025 zahteval povrnitev stroškov pravnega varstva. Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je vlagatelju, skladno s prvim in tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN in skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem.; v nadaljevanju: OT), kot potrebne priznala naslednje priglašene stroške:

- strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtevek v višini 4.112,72 EUR;
- strošek odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo v višini 1.600 točk (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 1.171,20 EUR;
- izdatke v pavšalnem znesku (vlagatelj izdatkov v dejanski višini ni specificiral niti izkazal) po tretjem odstavku 11. člena OT (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk ter 1 % od presežka nad 1.000 točk) v višini 26 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 19,03 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala presežka nad priznanimi stroški za strošek odvetniške storitve za zahtevek za revizijo in za izdatke v pavšalnem znesku, saj glede na vrednost spora (vrednost vlagateljeve ponudbe z DDV) za njuno priznanje ni podlage v OT.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju priznala stroške v višini 5.302,95 EUR, ki mu jih je naročnik dolžan povrniti v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva se zavrne.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk: Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:
Aleksander Petrovčič, univ. dipl. ekon.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelj po pooblaščenju,
- izbrani ponudnik
- naročnik,
- Republika Slovenija, Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.